

[Landbrugsministeren.]

er saa stor, at en Formindskelse af den efter manges Mening vil betyde, at vi faar lige saa mange Penge hjem for et mindre Kvantum, som vi faar for det store Kvantum. Hvis man saa fritager Landmændene for at betale Smørafgift, vil de, uanset om de bruger Smørret, faa lige saa meget af Smørpuljen gennem de Penge, der gaar ind i den fra dem, der har Raad til at betale Afgiften.

Samtidig kunde man naturligvis ogsaa indføje den Bestemmelse — og det har jeg foreslaaet i det Ændringsforslag, der er stillet —, at man gør det til Pligt for Landmændene at aftage Smør i Forhold til leveret Kvantum Mælk, ligesom de nu faar af Smørpuljen i Forhold til leveret Mælk. Og dernæst kan man fritage Hospitaller, Sygehuse, Alderdomshjem, Børnehjem o. lign. samt den Kreds af mindre bemidlede, som skønnes ikke at bruge nævneværdigt Smør for Øjeblikket, fordi de ikke har Raad til det; man mener, det vil være nødvendigt at tage disse med for at faa brugt det Kvantum Smør, som man nu skønner det er klogt at aflaste det udenlandske Marked for.

Hvis man virkelig har Ønske om at gennemføre saadanne Foranstaltninger — og det maa jo være Meningen, naar Venstres Ordfører her ligefrem har udtalt, at noget af det vigtigste over for Landbrugskrisen var et øget Hjemmeforbrug —, saa forekommer det mig noget mærkeligt af det ærede Medlem at rette Kritik mod Ministeriet, der altsaa har fremsat et saadant Forslag i Landstinget for næsten 3 Uger siden, jeg tror, det var den 25. April, et Forslag, der har faaet Tilslutning fra de to Regeringspartier. Men jeg har siden den Tid ikke hørt noget til Landstingets Stilling i Sagen. Jeg har i et Samraad med Udvalget faaet den Meddelelse, at man vil behandle Spørgsmaalet i Partierne, og hvis man virkelig ønsker noget saadant gennemført, ligger det altsaa i de to Partiers Haand, som har Magten i Landstinget; de kan gennemføre det, saa snart de ønsker det.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord om Kornloven i Anledning af det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser, idet det ærede Medlem gjorde gældende, at det Forslag om Forlængelse af Kornloven, som udtrykkeligt var fastslaaet i Kriseloven af December 1933, ikke er fremsat loyalt fra min Side. Dette er ikke rigtigt; Forslaget er fremsat, som der staar i Loven, fremsat

rettidigt, og det er for lang, lang Tid siden blevet sendt over til Landstinget, hvor det ligger uden at være naaet frem til anden Behandling. Om man ønsker at gennemføre det, ved jeg ikke, men det er altsaa ikke naaet frem til anden Behandling endnu, saa der er jo ikke nogen stor Ud-sigt til, at man ønsker det gennemført.

Jeg har under Behandlingen her i Salen udtrykkeligt sagt, at en Forlængelse ud over den Tid, for hvilken Svineordningen gælder, er ganske urimelig, idet de to Ting jo hører nøje sammen. Alle, der har været med i Forhandlingen om disse Spørgsmaal, ved, at Loven om Kornordningen giver visse Fordele for de store Landbrugere, men paa ingen Maade Fordele for de mellemstore og mindre, tværtimod, hvorimod Svineordningen giver Fordele for de sidstnævnte og ikke for de første. Derfor hører de to Ting nøje sammen.

Jeg vil sige en Ting til om dette Spørgsmaal. Der er mange Mennesker, som tror, at hele Landbrugskrisen var ude af Verden, hvis man blot gennemførte en højere Kornpris, men det er jo slet ikke rigtigt. For det første spiller Kornprisen ikke nogen nævneværdig Rolle for ret mange Landmænd, og for det andet kan det let komme til at betyde en Fare for en Omlægning i Bedriften fra anden Produktion til Korn, hvis man forhøjer Kornprisen i Forhold til andre Produkter, som fremstilles af Jorden, f. Eks. paa Græs. Der er ingen Tvivl om, at det for Øjeblikket vil være baade landøkonomisk og nationaløkonomisk klogere for os, og jeg ser, at jeg i de sidste Dage er blevet støttet i den Opfattelse af Professor O. H. Larsen i Landøkonomisk Driftsbureau, som ogsaa gør gældende, at det klogeste, man for Tiden kunde gøre for at faa Landbruget mere rentabelt — og det vilde ogsaa være nationaløkonomisk klogest for derved at udelukke saa mange Foderstoffer som muligt —, var at forcere en Omlægning til Lucerne og Hø paa de andre Afgøders Bekostning.

Af den Grund er det overordentlig farligt at forhøje Prisen paa Korn ud over, hvad der kan opnaas ved at dyrke de andre Foderstoffer.

Endelig vil jeg gerne angaaende Kravet om Nedsættelse af Ejendomsskatterne sige, at en saadan Nedsættelse for det første betyder meget lidt for de fleste Landbrugere, og for det andet vil jeg gerne advare imod, at dette Krav imødekomes for Øjeblikket, da jeg vil anse det for meget farligt af Hensyn til den Opfattelse, som